

Vse nam je naredu, kar smo ga fehtali

Vse nam je naredu,
kar smo ga fehtali

Pletarski izdelki
Ivana Verdnika
iz Šoštanja

VERDNIK IVAN
VRBOPIETARSTVO
SOŠTANJ
AŠKERČEVA CESTA 22

Profi

Mala naslonjača - Fotelchen
Br. 4404. No.

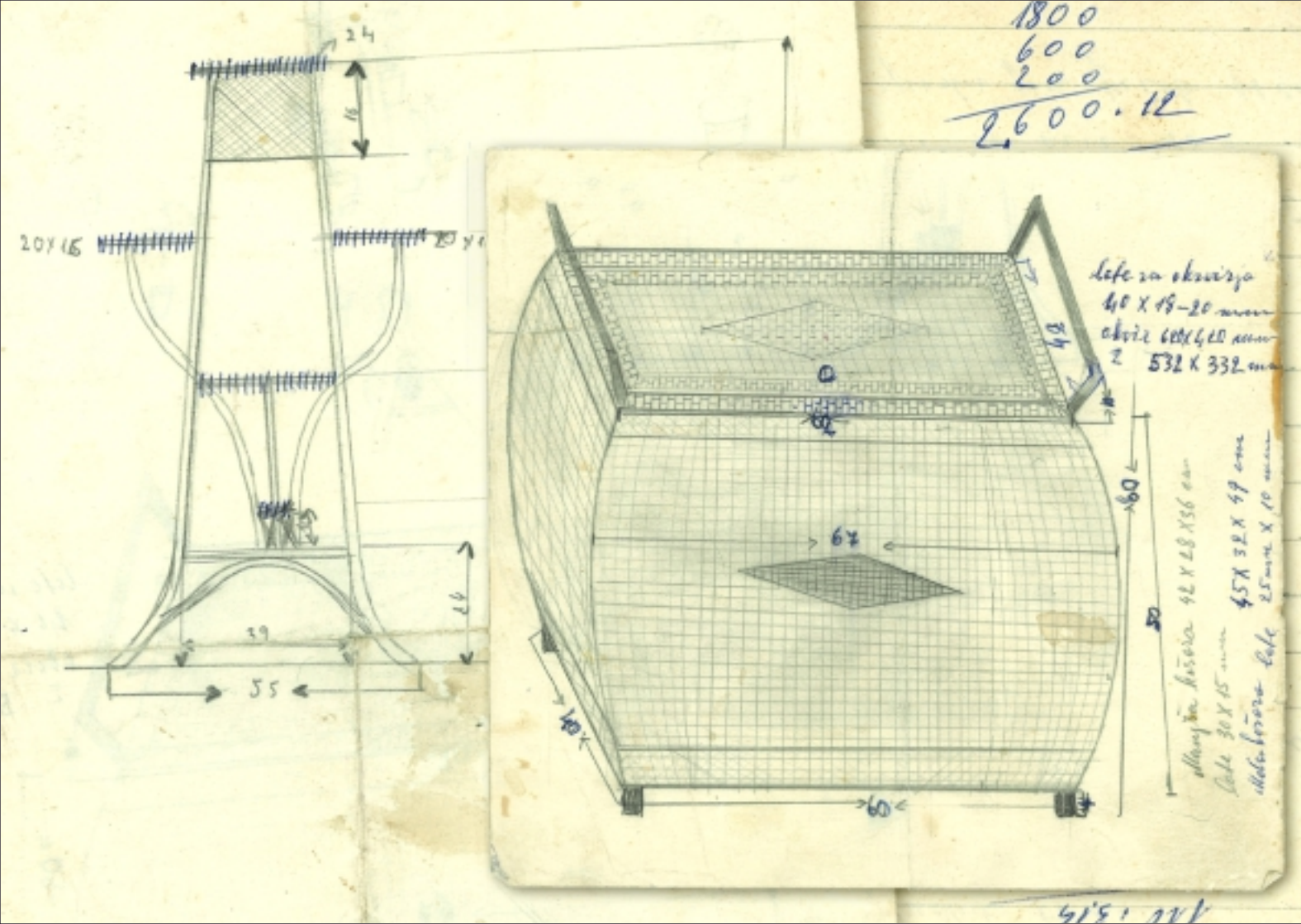
Klupa — Bank
Br. 4405. No.

Stol — Tisch
Br. 4406. No.

Mala naslonjača - Fotelchen
Br. 4404. No.

Različite pletene garniture: ~ Verschiedene geflochtene Korbmöbel:

Vse nam je naredu,

2

kar smo ga fehtali

Pletarski izdelki
Ivana Verdnika iz Šoštanja

3

Kolofon

Zasnova projekta, besedilo, ureditev kataloga: Špela Poles (Vila Mayer, Občina Šoštanj)

Predgovor: prof. dr. Janez Bogataj

Vodenje projekta: Zofka Šuligoj in Špela Poles

Pobuda za projekt: Vlado Kojc

Fotografije: Jaka Šuligoj, Barbara Drev (Muzej Velenje), Rok Poles, Marko Šuligoj, Sandi Drev, fotografije iz albumov družin Šuligoj, Jazbec, Ferenc, Drev in Britovšek ter Nežke Verdnik

Dokumentiranje in urejanje gradiva: Špela Poles, Barbara Drev (Muzej Velenje)

Priprava gradiva: Marko Šuligoj, Sandi Drev in Franc Jazbec

Gradivo so posodili: Anka in Franc Jazbec, Zofka, Marko in Anica Šuligoj, Elica Britovšek, Jožica Ferenc, Majda in Sandi Drev, Mateja Majhen, Miha Brglez, Štefan Szabo, Branko Sevcnikar (Gostilna Janez, Lajše), Vlado Kojc, Romana Sevcnikar, Fanika in Ludvik Tot, Marjan Stvarnik, Emil in Sonja Kotnik, Jože Delopst, Župnija Šoštanj.

Oblikovanje kataloga in razstave: Rok Poles

Lektoriranje: Urška Jarnovič

Katalog izdala in založila: Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih

Tisk: Tiskarna Jagraf d. o. o., Kranj

Naklada: 300 izvodov
Šoštanj, januar 2016

Ivan (kratki dokumentarni film, namenjen priložnostni razstavi pletarskih izdelkov Ivana Verdnika v Vili Mayer, Šoštanj 2016)

Režija: Jaka Šuligoj

Produkcija: Dok7, 2016

Izvedbo projekta je omogočila Občina Šoštanj.

Izvedbo projekta so podprli:

Občina Šoštanj

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

746.7(497.4Šoštanj):929Verdnik I.

POLES, Špela

Vse nam je naredu, kar smo ga fehtali : pletarski izdelki Ivana Verdnika iz Šoštanja / [besedila Špela Poles ; predgovor Janez Bogataj ; fotografija Jaka Šuligoj ... et al.]. - Šoštanj : Občina, 2016

ISBN 978-961-93156-5-1
I. Gl. stv. nasl.
282971392

Kazalo

Vse nam je naredu, kar smo ga fehtali Pletarski izdelki Ivana Verdnika iz Šoštanja

6 Predgovor

9 Uvod

10 Ivan Verdnik: pletarjeva življenjska zgodba

23 Značilnosti Verdnikove rokodelske dejavnosti

25 Kako se pletarska zgodba začne

29 Katalog pletarskih izdelkov

29 Oprema za dom

43 Izdelki za otroke

47 Košare

53 Koši, škafi

57 Opletene steklenice

6 | Spomini, ki prepletajo Verdnikove pletarske izdelke

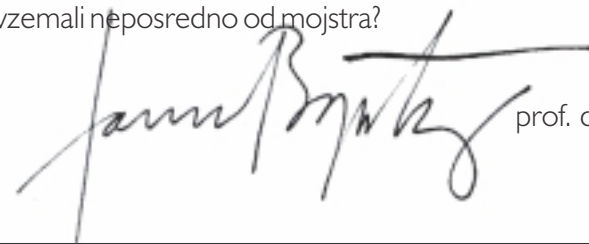
Predgovor

Razstava pletarja Ivana Verdnika – ne le spoštljiv spomin, ampak tudi opomin

Zelo redko se zgodi, da v naši državi pripravijo razstavo izdelkov katerega od pokojnih rokodelcev ali rokodelk. Tako se njihovo bogato znanje počasi utaplja v neuskладиščenen spominu, tudi izdelki se po večini izgubijo ali vsaj nekateri pristanejo na policah muzejskih depojev in zbirk. Prav zato je razstava izdelkov pokojnega pletarja Ivana Verdnika iz Šoštanja veliko več kot le spoštljiv spomin na pomembnega rojaka, ki je večče prepletal šibje in vitre ter ustvarjal pletarske mojstrovine. To pomeni uporabne izdelke, ki so imeli tudi ustrezno estetsko podobo. Predvsem je treba opomniti na gradivo, iz katerega je Verdnik spletal svoje izdelke. To niso bili plastika, kovina ali neka druga »sodobna« gradiva, ampak šibje vrbe kot naravno gradivo. Torej so bile njegove roke v stalnem stiku z naravo, prav tako je tudi vsem kupcem njegovih izdelkov ponujal izključno človeku prijazne izdelke, za uporabo katerih se ni bilo treba posvetovati z zdravnikom ali farmacevtom, če uporabim to znamenito opozorilo sodobne slovenske potrošniške družbe. Njegovi izdelki tudi niso potrebovali nobene tržne znamke in znaka, saj so bili razpoznavni že sami po sebi. Pletarja Verdnika si lahko opazoval pri njegovem delu in tudi zato so imeli njegovi izdelki posebno vrednost in pomen. Nobenega suma ni bilo, češ, ti izdelki so nastali na Kitajskem ali kjerkoli drugje na svetu. Za učenje pletarskega rokodelstva seveda pletar Verdnik ni bil postavljen pred »prazen prostor«, tako kot nekateri morebitni današnji mladi pletarji. Pletarskih veščin se je učil v delavnici Franca Grenka v Orli vasi. Še več: po opravljenem nabiranju pletarskega znanja je opravil tudi pomočniški izpit pri takrat znanem pletarju Prahu. To so bili časi, ko so delovale tudi pletarske šole in tečaji, časi, ko so pletarji in pletarke ne le vzgajali enoletne vrbove šibe

v posebnih nasadih, ampak vestno rezali šibje v grmih ob rekah in potokih. Danes se nam tudi zaradi odsotnosti teh veščin in znanj zaraščajo vodotoki in njihova obrežja »krasijo« najrazličnejši plastični odpadki sodobne (!) Slovenije. Mojster Verdnik je svoje izdelke razstavil na nekdanjih bienalnih rokodelskih razstavah v Slovenj Gradcu, in sicer leta 1990 in 1992. Takrat je tudi prejel znak kakovosti in naziv mojster domače obrti s področja pletarstva. Slednji je bil častni naziv za njegov ustvarjalni opus.

Ob razstavi pletarskih izdelkov Ivana Verdnika se postavlja vprašanje, zakaj je ta razstava tudi opomin. Opomin za kaj in opomin komu? Če začnem s slednjim, je to prav gotovo najprej država, ki je že v času prejšnje družbene ureditve videla v rokodelcih predvsem davkoplačevalce, tudi osebe, ki so povezane s svetom zaostalosti. Stanje se je po osamosvojitvi samo še poslabšalo (!). Opomin državi in družbi pa tudi zaradi neizkoriščenega znanja, ki so ga imeli številni rokodelci in rokodelke, a ga nismo znali niti uskladiščiti, kaj šele prenesti na mlajše generacije. Danes svetovna skupnost namenja tem vprašanjem veliko pozornosti in skrbi. Rokodelska znanja in veščine so predmet zaščite nesnovne kulturne dediščine, kar poteka v okvirih organizacije Unesco. Seveda je opominov ob Verdnikovi razstavi še več, a naj bodo navedeni dovolj za premisleke o naših prihodnjih korakih na tem področju. O Verdnikovem pletarskem znanju torej govorijo le še njegovi ohranjeni izdelki. Si predstavljate, kako bi bilo, če bi ta znanja lahko tudi bodoči šoštanjski pletarji prevzemali neposredno od mojstra?

prof. dr. Janez Bogataj

Uvod

V središču pozornosti so edinstveni, raznovrstni in v več pogledih izjemni pletarski izdelki. Nekateri med njimi so že **starine**, druge bi lahko označili za **umetnine** ali **mojstrovine**. Veliko jih je še v uporabi. Vsi pa so odraz znanja, spretnosti in ljubezni do pletenja šib, ki jo je izražal in živel Ivan Verdnik, daleč naokrog poznan pletar iz Šoštanja. Nekoč na tem območju edini in na srečo »dober«, pravijo.

Kdo od starejših domačinov ga ni poznal? Česa vsega se kot pletar ni lotil? K njemu so prihajali ljudje z najrazličnejšimi željami in idejami; vsakomur je poskušal ustreči: »Sej ne rabiš že juter?« Zato tudi naslov tega kataloga:

Vse nam je naredu, kar smo ga fehtali.

Tako je eden starejših Šoštanjčanov mimogrede – žeblico na glavico – označil pletarja Verdника. V tem stavku je zajet princip pletarjevega delovanja: delal je unikatne stvari, za vse, po naročilu, vedno za znanega lastnika, in ni bilo stvari, ki se je ne bi lotil in naredil. Zato je osupljiva raznovrstnost pletarskih izdelkov, ki so se ohranili še desetletje po njegovi smrti. Presenetljiva pa je tudi ohranjenost teh izdelkov, zaradi izjemno kakovostne tehnike izdelave in uporabljenega gradiva – pletar Verdnik je delal izključno iz vrbovega šibja in iz njega narejenih viter.

Namen te publikacije je predstaviti **raznovrstnost** in **lepoto** ohranjenih pletarskih izdelkov vrbo-pletarja Ivana Verdника, ki so našli svoje mesto v marsikaterem domu. V svoje izdelke je pletar vpletal svoje bitje, zato na kratko povzemamo tudi njegovo življenjsko pot. Predstavljamo več kot sto petdeset pletarskih izdelkov, ki smo jih zbrali za občasno razstavo v Vili Mayer januarja 2016. Izpostavljamo izdelke, ki izstopajo bodisi z estetskega bodisi funkcionalnega vidika ali pa imajo zgolj afekcijsko vrednost – so deležni posebne naklonjenosti tistega, za katerega so bili narejeni.

Vabljeni, da uzrete in dojamete lepoto, ki se skriva v prepletu lesa in izraža v pletarskem izdelku.

Špela Poles

Špela Poles, avtorica kataloga in razstave

Ivan Verdnik Pletarjeva življenjska zgodba

20. 4. 1928

Ivan Verdnik se rodi v Celju materi Alojziji Verdnik kot nezakonski sin. Stikov z očetom Jožetom Povšetom nima. Po materini strani ima mlajšega polbrata Jožeta.

Ivan Verdnik, otroška leta.

Prvo obhajilo v Lepi Njivi leta 1936.
Ivan Verdnik stoji v drugi vrsti, prvi z desne.

Birma v Lepi Njivi
leta 1938.

1935–1943

Obiskuje ljudsko šolo v Lepi Njivi in konča šolanje med drugo svetovno vojno.

Ivanova mati ima v Orli vasi v Savinjski dolini majhno hišico, v kateri živita, ko se Ivan po končani šoli uči vrbopletarstva pri pletarskem mojstru Francu Grenku (1906–1983) v Orli vasi.

Šolarji v Lepi Njivi v letih 1941–1942.

1952 Pomočniški izpit opravi pri pletarskem mojstru Prahu.
Poroči se z Nežo Požgane (Lukovo Nežko) iz Belih Vod nad Šoštanjem.

Poroka Ivana Verdника in Neže Požgane leta 1952.
Fotografirano pred kašto, gospodarskim poslopjem na Vraverjevi domačiji v Lepi Njivi.

1953 Rodi se prva hči Jožica.

1954 Rodi se druga hči Zofija.
Družina živi v Orli vasi. Ivan dela v vrbopletarski delavnici Franca Grenka.

1956 V začetku tega leta najde prostore za lastno obrtno delavnico v Šoštanju, v prostorih nekdanje Galanterije na Cesti talcev.

5. maja se z družino preseli v Šoštanj, kjer živi nadaljnjih petdeset let. Ob hiši si uredi pletarsko delavnico, kjer plete in kamor prihajajo tudi njegovi naročniki. Odtlej hišo pri Verdniku Šoštanjčani pogosto imenujejo Pr' Pletárju, Verdnika pa Pletárjev Ivan.

Nov dom Verdnikovih, hiša na Aškerčevi 24 v Šoštanju leta 1957. Na pročelju hiše je manjša tabla z napisom Pletarstvo Verdnik Ivan. Na dvorišču pred hišo je nekaj pletarskih izdelkov (stojalo za rože, dve košari za dojenčka, košarica), naprava za oblanje viter in Verdnikovi hčeri z vozičkom za punčko, ki jima ga je naredil njun ate.

Družina na novem domu
v Šoštanju leta 1957.

Jožica (Iši) in Zofka (Copi)
pred hišo v Šoštanju,
na otroški vrtni garnituri.
Ob njiju pletena košara
za dojenčke, ki jih je pletar
Verdnik izdeloval v velikih
količinah. Fotografirano
okrog leta 1957.

Pevci cerkvenega pevskega zbora sv. Mihaela
na koru cerkve sv. Mihaela v Družmirju,
ki je bila zaradi premogovništva porušena leta 1975.

Nova maša v Družmirju okrog leta 1973.
Verdnik stoji skrajno desno.

1957 Zaposli se v Termoelektrarni Šoštanj, kjer sprva
opravlja delo nadzornika delovanja mlinov.
Kasneje z interno prekvalifikacijo postane ključavničar.

do 1958 Ima registrirano obrt, nato le še popoldansko obrt.

ok. 1958 Priključi se cerkvenemu zboru sv. Mihaela
pri župnijski cerkvi sv. Mihaela v Družmirju.

1958 Po zaposlitvi v Termoelektrarni Šoštanj se vključi v moški pevski zbor Termoelektrarne Šoštanj.

ELEKTRARNA
ŠOŠTANJ

Levo Majda leta 1961.

1959 Rodi se tretja hči Majda.

1960 Rodi se četrta hči Mihaela.

16

Elica na pleteni mizici leta 1960.

1963 Rodi se peta hči Anka.

Pletar doma,
ključavničar pa v termoelektrarni.

Anka v pletenem stolčku leta 1963.

17

*Pregled lesa, ki nosi
173 ton. Vrta se 8x u minuti.*

Verdnik na vrhu zvonika cerkve
sv. Mohorja in Fortunata,
ob prekrivanju zvonika leta 1979.

1974–2001

Z ženo Nežko sta ključarja
cerkve sv. Mohorja
in Fortunata v Šoštanjju.

1985 Se upokoji.

Verdnikova hiša v Šoštanjju,
povečana in prenovljena
v letih 1965–1966.
V zadnjem, desnem delu
hiše je bila pletarska
delavnica.

Pletar v svoji pletarski
delavnici.

1990, 1992 Razstavlja svoje pletarske izdelke na bienalnih mednarodnih razstavah domače in umetne obrti Alpe-Jadran v Slovenj Gradcu. Leta 1990 prejme znak kakovosti izdelkov za otroški voziček in pletenko ter naziv mojster domače obrti za celovit ustvarjalni opus in vrhunsko kakovost na področju domače in umetne obrti.

29. 9. 2006 Umre doma. Pokopan je v Podkraju pri Velenju.

2016 Razstava pletarskih izdelkov Ivana Verdника v Vili Mayer v Šoštanju.

»Kakšen bo končni izdelek, je kar precej odvisno od tvojega razpoloženja. Kajti ni dovolj le spretnost, znanje, ampak tudi glavo je treba uporabiti pri tem.«

(Naš čas, št. 22, 4. junij 1992, str. 8)

Pletar na Mihaelovem sejmu
v Šoštanju.

Značilnosti Verdnikove rokodelske dejavnosti

Pletenje izključno iz vrbovega šibja in/ali iz njega izdelanih viter. Enakomerna debelina šib in viter kot posledica skrbne priprave gradiva → **estetski in funkcionalni vidik**. Dosledno ritmično enakomerni, čvrsti prepleti za trpežnost in dolgotrajno uporabnost izdelka → **funkcionalni in estetski vidik**. Uporaba različnih barv šib in viter: pretežno bele in rjave, včasih kombinacija obeh → **estetski vidik**. Kombiniranje različnih debelin šib oz. viter. Natančnost pri končni obdelavi izdelka (npr. skrbno krajšanje šib, zaključevanje robov brez lukenj in presledkov ter z enakim gradivom, ki je bilo uporabljeno za izdelek). Izdelki imajo po večini močno, pleteno dno. Opletene steklenice imajo odebeljen in močan rob → **funkcionalni vidik**. Posebna pozornost je namenjena estetskim in funkcionalnim detajlom. Uporaba različnih načinov pletenja pri enem izdelku (npr. enostavno pletenje z dvema šibama, z eno šibo in nato še »na kito«). Izdelki na splošno izražajo pletarjev čut za estetiko. Izjemna raznovrstnost izdelkov glede na uporabo. Ohranjenost izdelkov kljub dolgoletni uporabi. Verdnikovi pletarski izdelki so dragocen del pletarske dediščine.

Kako se pletarska zgodba začne

Priprava gradiva: nabiranje, prebiranje, kuhanje, lupljenje, sušenje, hramba šibja. Spomladansko ali jesensko ročno nabiranje enoletnega vrbovega šibja v Florjanu, Penku, Topolšici, za Savinjo ... Orodje za rezanje šib: škarje. Občasno nabiranje ali kupovanje olupljenih in na soncu posušenih šib v Zgornji Savinjski dolini. Kasneje nakup večjih količin šibja v Kotoribi v Medžimurju, ki je še danes znana po vrbogojstvu. **Uporaba različnih vrst vrb.** Šibe so enoletni upogljivi poganjki skoraj brez stranskih vejic. Ob spomladanskem nabiranju so v notranjosti šib še vedno sokovi, zaradi česar jih ni treba kuhati in šibe ostanejo bele. Po nabiranju šibe preberejo, sortirajo po dolžini in debelini ter povežejo v snope. **Kuhanje jesenskih šib** v »kotlih« domače izdelave, narejenih iz prežaganih sodov, spojenih po dva in dva po dolžini. Vodo v kotlih je segrevalo kurišče. Šibe so morale vreti dve uri. Nato so jih kratek čas namakali v mrzli vodi in jih tako razmočene z lahkoto olupili. Pripomoček za odstranjevanje lubja: *šnajcer*. Pomembna sta tudi sušenje in hramba na suhem, da šibe niso splesnele. Tik pred uporabo je treba šibe nekaj ur namakati, da spet postanejo prožne. **Pletarjevo orodje in pripomočki:** škarje, šnajcer, *čačka*, naprava za oblanje viter, deska za pletenje, lesena klop s predalčki, razna šila, žeblički itd. Vse orodje in pripomočke je pletar Verdnik izdelal sam. Šnajcer je železni pripomoček za ročno lupljenje tanjših šib. Čačka je leseni pripomoček za cepljenje šib na tri dele v vitre. **Pletarska delavnica:** pletar je sedel na leseni klopi z naslonom. Naredil si jo je sam in jo oblažil. Pod sediščem je pritrdil predal z večjim orodjem, v višini sedišča pa več manjših predalčkov za različne velikosti žeblov in manjše orodje. V delavnici je bilo vedro, v katerem so se namakale šibe, krušna peč za peko treh hlebov, nad njo *zelher*, ob njej pa polica s *toukecom*.

»Živce si odpočijem, ko vzamem v roke obeljeno ali pobarvano šibo, nož, šilo, tolkalo ter se lotim pletenja košare, otroškega vozička, vrtno garniture (te bolj v prejšnjih letih), steklenice. Čas v moji delavnici mi mine kot bi tja pogledal.« (Naš čas, št. 22, 4. junij 1992, str. 8)

»Pletenje ni samo moj poklic, ampak tudi konjiček.« (Naš čas, št. 22, 4. junij 1992, str. 8)

»Rob naj bo čvrsto narejen, širši in močnejši!«

»Bolj zateguj! Ne sme biti lukenj vmes!«

»Najbolj je bil jezen, ko je popravljaj košare, ki so jih drugje kupili.«

»V delavnici se je vse dogajalo; ate je tam delal, prepevali smo, me smo se učile, vadile poštrevanko in brale na glas.«

»Vejšda ti bom naredu; sej ne nucas že jutet?«

»Ahtej, da se ne boš cicnu*!« *urezal

»Probvau je tk dolgo, da mu je ratalo.«

»Vsega se je lotil.«

»Ka je zdej, spet ste mi čačko nekam zapravle.«

Leseni modeli za izdelke.

S pomočjo naprave za oblanje je dobil pletar po dolžini enakomerno in poljubno široke vitre za pletenje.

Katalog pletarskih izdelkov

V katalog so vključeni vsi pletarski izdelki Ivana Verdника z razstave v Vili Mayer januarja 2016.

Razvrščeni so po namembnosti, oštevilčeni z zaporednimi števkami, poimenovani in izmerjeni. Fotografirani so le najznačilnejši ali posebni izdelki oziroma najkakovostnejši iz nabora skupine podobnih izdelkov.

Oprema za dom

V naboru pletarskih izdelkov Ivana Verdника so najštevilnejši in po uporabi najraznovrstnejši predmeti za dom. Med ohranjenimi so: svetila (lestenci in prostostoječe luči), koši za perilo (vedno s pokrovom), košare za oprano perilo (z držalom za prenašanje), koši za smeti, košarica za volno, košarica za mačko, podstavki za rastlinje (cvetlična korita in stojala, stenska držala za lončnice), stojala za časopise in revije, držalo za branje časopisa, stenski okvirji, karnisa, škatla za jedilni pribor, pladenj, pladenj za jaslice, ogrodje za dekor (aranžmaji, rastlinje).

Pletar Verdnik je izdeloval še stojala za dežnike, mize in naslanjače, dvosede, tabureje, ležalnike, celotno opremo za predsobo (garderobna omara, stojalo za dežnike idr.; narejeno za znano naročnico iz Šoštanja, neohranjeno).

Pleteni vrtni garnituri, ki ju je pletar Verdnik naredil po naročilu. V sestavu ene od njiju je dvosed namesto tretjega naslanjača. Garnituri najverjetneje nista ohranjeni. Fotografiji sta iz družinskega albuma Nežke Verdnik.

Svetila

1 stoječa svetilka
premer 59,5 cm, višina 164,5 cm

2 lestenec, rjav
premer 43 cm, višina 33 cm

3 lestenec, bel
premer 59 cm, višina 37 cm

4 lestenec, šestdelni
premer 50 cm, višina 55 cm

5 viseča luč, valj
premer 29,5 cm, višina 41,5 cm
(ena od petih, ki so visele v znani
Gostilni Janez v Lajšah; narejena
z modelom)

Stojala za rastlinje

6 stojalo za kaktuse
168 x 28,5 x 104,5 cm

7 stojalo za kaktuse
štiridelno
premer 39 cm, višina 173 cm

8 stojalo za lončnice
65 x 102 cm, premer lončka 26 cm

9 stojalo za lončnice
s štirimi podstavki
56 x 24 x 122,5 cm

10 stenski podstavek za lončnico
22 x 20 x 31 cm

11 kotni stenski podstavek za lončnico
29,5 x 28,5 x 24 cm

12 stenski podstavek za lončnico
18,5 x 18,5 x 30,5 cm

13 stenski podstavek za lončnico
16,5 x 16 x 25 cm

14

14 okrasna košara za lončnico
premer 23 cm, višina 19 cm

15 korito za rože
103 x 26 x 16 cm

16 mreža za rože plezalke
115 x 2 x 58 cm

15

16

Koši, košare za gospodinjstvo

17 koš za perilo
dvobarven, s kupolastim pokrovom
in dvema ročajema
premer 48 cm, višina 67 cm

18 koš za perilo
v obliki amfore, z ravnim pokrovom
in okroglimi ročaji
premer 43 cm, višina 60 cm

19 koš za perilo
štirioglat, z ravnim pokrovom
in okroglim ročajem
59,5 x 30,5 x 58 cm

20 koš za perilo
štirioglat, z ravnim pokrovom
55,5 x 35,5 x 53 cm

17

18

19

20

21 košara za oprano perilo
štirioglata, bela, s privzdignjenima
ročajema
55 x 40 x 31,5 cm

22 košara za oprano perilo
štirioglata, bela, z ročajema v stranici
58 x 43 x 30 cm

23 košara za oprano perilo
štirioglata, bela, z ročajema v stranici
60,5 x 42,5 x 29 cm

24 koš za smeti
premer 39,5 cm, višina 35 cm

25 koš za smeti
dvobarven
premer 40 cm, višina 35,5 cm

21

24

25

Drugi izdelki

26 stojalo za časopise in revije
32,5 x 33,5 x 57 cm

27 stojalo za časopise in revije
33,5 x 23,5 x 59 cm

28 držalo za branje časopisa
63,4 x 25,5 cm

29 štručnica
29,5 x 15 x 8 cm

30 košarica
okrogla
premer 30 cm, višina 10 cm

31 košarica
okrogla, bela
premer 31 cm, višina 9,5 cm

32 posoda za jedilni pribor
40 x 31,5 x 7 cm

33 posoda za jedilni pribor
42 x 30,5 x 8 cm

28

26

30

32

34 košara za pogostitev
bela (ena od desetih, narejenih za
Župnijo Šoštanj za pogostitev faranov
na družinjah ob cerkvenih slovesnostih)
premer 43,5 cm, višina 23,5 cm

35 košarica za darove v cerkvi
leseno dno, prekrito z blagom
41 x 30 x 14 cm

36 košarica za darove v cerkvi
leseno dno, prekrito z blagom
35 x 22,5 x 12,5 cm

37 postrežni pladenj
z ročajema
37 x 26 x 10 cm

38 košara za volno
premer 41 cm, višina 26 cm

39 košarica za mačko
35,5 x 24 x 13 cm

40 šatulja
manjka ročaj
29,5 x 20 x 14,5 cm

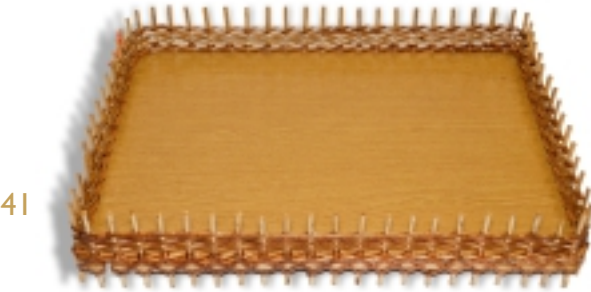
41 podstavek za jaslice
58,5 x 46 x 11 cm

42 razpelo
opleteno
11,5 x 23 x 4 cm

43 uokvirjena nabožna podoba
25,5 x 15,5 x 1,5 cm

44 uokvirjeno priznanje
38,5 x 28 x 2,5 cm

45 uokvirjeni listini
51 x 66 x 3 cm

46 stensko ogrodje za dekor
premer 94 cm

47 stropno ogrodje za dekor
dvodelno
premer 101 cm

48 ročaja za cekar
21 x 19 cm

49 karnisa
11 x 202 cm

47

42

Izdelki za otroke

»Deklete smo imele vse, kar otroci nučajo.«

Pletar Verdnik je za otroke izdelal marsikaj, od uporabnih izdelkov do igrač: voziček za novorojenčka, košare za novorojenčka (s stojalom na kolesih), »ki so šle najbolj v promet«, otroške garniture (mizica s stolčkoma), nahrbtni koški (narejeni z modelom), sedež za sanke, majhni vozički za punčke.

Nekateri predmeti iz otroštva so ostali zgolj v spominu: hulahopi (obroči), otroški sedeži za kolo (posebej za ženska in moška kolesa; po njih je bilo veliko povpraševanje), sedeži za gugalnice, hojce za malčke, stolček s kahlico, koš za košarko.

50 voziček za novorojenčka
pleteti del, brez ogrodja
97 x 43,5 x 58 cm

51 košara za novorojenčka
baldahin, stojalo na kolesih
86 x 56,5 x 104 cm

51

43

44

52

52 košara za novorojenčka
stojalo na kolesih
81 x 51 x 95 cm

53 otroški naslanjač
tridelna otroška garnitura št. 1
35 x 32,5 x 49,5 cm

54 otroški naslanjač
tridelna otroška garnitura št. 1
35 x 32,5 x 49,5 cm

55 otroška mizica
tridelna otroška garnitura št. 1
50 x 34,5 x 47 cm

56 otroški naslanjač
pobarvan belo
tridelna otroška garnitura št. 2
34 x 31 x 48 cm

57 otroški naslanjač
pobarvan belo
tridelna otroška garnitura št. 2
34 x 31 x 48 cm

58 otroška mizica
pobarvana belo
tridelna otroška garnitura št. 2
29,5 x 38,5 x 47 cm

53

58

62

Vse nam je naredu, kar smo ga fehtali Pletarski izdelki Ivana Verdnika iz Šoštanja

59 otroški naslanjač
dvodelna otroška garnitura št. 3
35 x 32 x 50 cm

60 otroška mizica
dvodelna otroška garnitura št. 3
39,5 x 55,5 x 46 cm

61 otroški naslanjač
dvodelna otroška garnitura št. 4
32 x 33,5 x 48 cm

62 otroška mizica
dvodelna otroška garnitura št. 4
49 x 35 x 46,5 cm

63 sedež za sanke
34 x 26,5 x 28,5 cm

64 nahrbtnni košek
plattene naramnice
33 x 30 x 35 cm

65 nahrbtnni košek
plattene naramnice
33 x 28 x 33 cm

63

64

45

66 nahrbtni košek
32,5 x 27 x 35 cm

68 voziček za punčko
52 x 27 x 53 cm

67 voziček za punčko
50 x 28 x 52 cm
nagrajen na mednarodni razstavi
v Slovenj Gradcu leta 1992

69 voziček za dojenčka
starina, železno podnožje, pletena lupinica,
ki jo je na novo naredil pletar Verdnik

69

Košare

Verdnikove pletene košare (*korpe*) so raznovrstne po namembnosti in obliki. Vsem pa je skupno, da imajo pleteno dno (*podn*) in velik ročaj (*locn*). Uporabljajo se za posebne priložnosti: za kžegnu (velikonočni blagoslov) ali za nagrobne ikebane. Vsakdanje košare so pripomoček za prenašanje stvari s tržnice, iz trgovine ali od drugod. Narejene so iz naravno belih vrbovih in/ali rjavih (kuhanih) šib in/ali viter. Nekatere košare so po stranicah pobarvane (s kovinsko šablono). So okrogle, ovalne ali oglete oblike ter različno velike. Ročaji v obliki loka so križem prepleteni ali zaviti.

Holandarica (*holanderca*) je pravokotna štirioglata košara, skrbne izdelave, vedno narejena z modelom. Dno je pleteno. Daljši stranici po sredini povezuje visok ročaj iz lesene osnove, opletene z vitami s križnim prepletom. V holandaricah so navadno nosili v cerkev k blagoslovu velikonočne jedi.

70 holandarica za žegen

poslikana
37 x 29 x 34 cm

71 košara za žegen

poslikana, zavit ročaj
41 x 25 x 40 cm

72 košara

bela, štirioglata, zavit ročaj
41 x 32,5 x 27 cm

73 košara za dve posodi

za hrano
narejena po meri posod,
na križ pleten ročaj
53,5 x 29 x 33 cm

70

71

72

73

74 nakupovalna košara
bela, štirioglata, na križ dvojno pleten ročaj
39 x 31,5 x 35 cm

74

75 nakupovalna košara
bela, štirioglata, na križ enojno pleten ročaj
37,5 x 32 x 34 cm

75

76 nakupovalna košara
štirioglata, na križ enojno pleten dvobarvni ročaj
39 x 30,5 x 33 cm

77 nakupovalna košara
štirioglata, na križ enojno pleten dvobarvni ročaj
39 x 30,5 x 36 cm

78 majhna košara za žegen
štirioglata, na križ enojno pleten ročaj
28 x 20,5 x 27 cm

79 majhna košara
okrogla, nizka, z ročajem
premer 31 cm, višina 37 cm

79

84

80 majhna košara
okrogla, nizka, z ročajem
premer 33,5 cm, višina 37 cm

81 majhna košara
okrogla, nizka, z visokim ročajem
premer 22 cm, višina 33 cm

82 majhna košara
okrogla, nizka, z visokim ročajem
premer 22 cm, višina 36 cm

83 majhna košara
okrogla, nizka, z visokim dvobarvnim ročajem
premer 24 cm, višina 39 cm

84 velika košara za nagrobno okrasitev
ovalna, z lesenim dnom
58 x 36,5 x 53 cm

81

83

Koši, škafi

Verdnikovi izdelki za kmetijsko dejavnost so zaradi uporabe in posledično izrabe ohranjeni v manjšini. So trpežni in izdelani večinoma iz neolupljenih šib: velik koš (za travo), škaf (mera za hmelj), polškafi, košara za lovljenje rib.

85 velik koš
za travo, platnene naramnice
76 x 60 x 66 cm

86 škaf
za hmelj, dvobarven
premer 50 cm, višina 35 cm

87 škaf
obod pleten z eno šibo
premer 51 cm, višina 32 cm

»Boš mi mogla pomagat ...«

*Po pogodbi z zadrugo je naredil
200 polškafov za hmelj v treh tednih.*

88 košara (polškaf)
okrogla, večnamenska,
obod pleten z dvema šibama
premer 38 cm, višina 22 cm

89 košara (polškaf)
okrogla, večnamenska,
obod pleten z dvema šibama
premer 38 cm, višina 22 cm

90 koš za ribolov (vrša)
neolupljene šibe, dva ročaja
premer 50 cm, višina 77 cm

88

89

90

Opletene steklenice

V zbirki je več kot petdeset opletениh steklenic različnih oblik, velikosti in barv. Steklenice so opletene od vratu navzdol proti dnu, ki je spleteno posebej. Za Verdnikove opletene steklenice je značilno troje:

- Zgornji del pri vratu je zaključen s kitastim prepletom treh parov šib.
- Ročaj je iz zavitih šib in povezan s *kimo*, robnim prepletom šib na najbolj izpostavljenem delu na steklenici.
- Spodnji rob iz šib je posebej skrbno obdelan; okrepljen in odebeljen varuje dno steklenice pred razbitjem ob odlaganju na površino.

Zgornji, osrednji in spodnji rob so vedno spleteni iz šib, vmesni plašč pa praviloma iz viter.

Posebnost je opletanje petdeset- in večlitrskih steklenic za žganje ali vino. Ohranjene so le še redke. Te ogromne in zaradi vsebine težke steklenice dejansko niso opletene, ampak »oblečene«. Sestavljene so iz dveh delov: spodnjega koša z dvema močnima ročajema in okrepljenim spodnjim robom ter zgornjega dela, ki se je nataknjen prilegal vratu steklenice. Oba dela sta povezana.

91 steklenica z dvojnim vratom
brez ročaja
premer 9 cm, višina 28 cm

92 trebušasta steklenica
petlitrška, z ročajem, dvobarvna
premer 23 cm, višina 34 cm

93 steklenica
litrška, z ročajem, okrogla, dvobarvna
premer 12 cm, višina 29 cm

94 steklenica
1,5-litrška, z ročajem, okrogla, dvobarvna
premer 13 cm, višina 30 cm

95 steklenica
z ročajem, štirioglasta, dvobarvna
premer 11 cm, višina 27 cm

96 steklenica
z ročajem, okrogla, dvobarvna
premer 12,5 cm, višina 23,5 cm

97 steklenica
z dvema ročajema, okrogla, enobarvna
premer 13 cm, višina 22,5 cm

98 steklenica
z ročajem, okrogla, dvobarvna
premer 15,5 cm, višina 30 cm

99 trebušasta steklenica
z ročajema, okrogla, dvobarvna
premer 15 cm, višina 18 cm

100 steklenica
10-litrška, z ročajem, okrogla,
dvobarvna
premer 29 cm, višina 44 cm

101 steklenica
petlitrška, z ročajem, okrogla, dvobarvna
premer 23 cm, višina 37 cm

102 steklenica pletenka
z ročajem, okrogla, enobarvna
premer 29 cm, višina 43 cm

103 steklenica za vino
50-litrška
premer 48 cm, višina 64 cm

104–153 nabor različnih
opletenih steklenic

Pravnukinja Hana jeseni 2015.

Vnuka Mateja in Jure v košari v Šoštanju leta 1980.

Vnuka Jaka in Miha leta 1989
na pletenih stolčkih za mizico.

Vnuki Urša, Katja, Sandra in Jure pri Zofki.
Levo pleten koš, desno pletena klubska mizica.

Vse nam je naredu, kar smo ga fehtali Pletarski izdelki Ivana Verdnika iz Šoštanja

Spomini, ki prepletajo Verdnikove pletarske izdelke

Sem lastnica lestenca, ki je bil razstavljen in opažen na razstavi Domače in umetne obrti v Slovenj Gradcu. Že vrsto let krasi mojo dnevno sobo in vem, da ga ne bom zamenjala, tudi če se stilno ne bo ujemal s preostalo opremo. Ko v mraku prižgem luč, se na stropu in po stenah izriše prečudovita čipka, ki jo ustvarijo sence in svetloba, ki pronica skozi špranje med šibami, iz katerih je spleten lestenec. – To je unikatno delo, kot je bilo unikatno življenje mojega ateja.

Tako vidim njegovo delo danes; kot otrok pa bi gotovo za najljubši atejev izdelek izbrala hulahop, pleten obroč, ki smo ga vrtele skoraj vse punce v osnovni šoli, a žal ni noben ohranjen.

Jožica, hči

Poleti leta 1988 sem pričakovala tretjega otroka. Vedela sem, da se bo v teh vročih dneh najbolje počutil v pletenem vozičku, ki ga je ate naredil za svojo vnukinjo Uršo. Anka, Uršina mamica, mi ga je seveda rade volje posodila. V začetku septembra smo z Jakom in seveda vozičkom odšli na morje v Vrsar. Bili smo prava atrakcija. Gostje kampa, kjer smo preživljali dopust, so točno vedeli, kdaj gremo na sprehod. Hodili so za nami in mimo nas; slišal si njihov pozdrav in »škljoc, škljoc« sprostilec fotoaparata. Jasno, saj so slikali unikatni izdelek.

Imam pa še en izdelek, ki mi veliko pomeni. Ko sva z mamo nekega večera negovali bolnega ateja, sem na steni opazila majhen križ – razpelo. Mami sem rekla: »Če boš imela namen kdaj ta križ kam dati, te prosim, da ga daš meni.« Mama ga je prijela, obrisala prah z njega in mi ga izročila. – Križ je čisto navaden, vendar mu je ate dal svoj čar s šibami, s katerimi je znal delati »čarovnije«.

Zofka, hči

V Vrsarju leta 1988.

V Mozirskem gaju leta 1988. Zofka, Jure, v vozičku Jaka.

Spominjam se, kako sem kot osnovnošolka prihajala domov okoli 14. ure. Mama nas je že čakala s pripravljenim kosilom, vendar ga še ni postregla, ker ateja še ni bilo iz službe. Ko se je približevala 14. ura, smo vedele, da bo oče prišel iz elektrarne. Ponavadi smo ga vse sestre šle čakati k ograji pri hladilniku. Ko smo ga zagledale, smo stekle k njemu. Vsako posebej nas je objel, dvignil in zasukal. Potem pa smo se do doma držali za roke.

Pri nas je bila vedno gneča. Kadarkoli si prišel domov, je bil nekdo na obisku, če ne sosedge, pa sorodniki ali Lokovičani, ki so se ustavili na poti v Šoštanj. Včasih so premočeni prišli do atejeve delavnice in ga prosili, naj jim posuši mokre škornje, da so lahko nadaljevali pot. V atejevi delavnici je bilo vedno toplo, ate pa je bil tudi dober sogovornik in jim je rad kaj postregel. V zimskem času so velikokrat pri nas prenočili tudi bratranci in sestrične, ker zaradi slabih vremenskih razmer niso mogli domov. Takrat sva si posteljo delili s sestro Elico.

Majda, hči

**Mama Nežka z Jožico,
Majdo in Elico v naročju, 1961.**

**Vnuk Nejc
leta 1988
pokloni
dedku Mrazu
opleteno
steklenico.**

November in december je bil čas za naročila daril pri Miklavžu, Božičku in dedku Mrazu. Takrat so iz naše delavnice prihajali otroške košarice, koški, sedeži za sanke in kolesa, predvsem pa vozički za punčke. Takšen voziček je pri meni že skoraj trideset let. Najprej sta v njem prevažala medvedke sinova Jernej in Miha, zdaj pa me že vrsto let pozdravi ob prihodu domov, saj služi za odlagališče hišnih copat. Tako vsakokrat, ko prestopim domači prag, pozdravim tudi ateja. Zdi se mi, da bo voziček kmalu dobil prvotno namembnost, saj dojenčki vnukinje Lare kar veliko jočejo in jih bo treba »pocrtljati«.

Elica, hči

Ko sem se kot peto dekle rodila Verdnikovim staršem, je ate rekel: »Ja, bomo pa kr deklete mell!« Že od malega sem oboževala njegov žametni bas. Moj ate je bil zame najboljši basist na svetu. Všeč mi je bilo tudi, da je znal vsako stvar narediti ali popraviti. Nisem marala ženskih hišnih opravil; raje sem mu pomagala in se od njega učila v delavnici ali pri zunanjih opravilih s stroji.

Kasneje sva skupaj pela v šoštanjskem cerkvenem pevskem zboru. Kmalu sem opravila izpit za avto, zato sem ob mnogih »lepih nedeljah« poleg ateja razvažala domov najbolj vztrajne: soseda Šmelcerjevega Tona, Atelšekovega Ivana in Vačovnikovo Trezo. Od njih sem se naučila številnih ljudskih pesmi, ki so zame pravi zaklad. Že vse življenje sem Bogu hvaležna, da sem po starših podedovala veselje do petja, po ateju pa še posebej veselje do plesa in dobre družbe, ki se ji ne mudi takoj domov ...

Pri srcu so mi vsi njegovi izdelki in ob pogledu nanje mi je vedno toplo. Najljubši mi je pleteni voziček, ki ga je ate naredil, ko se je leta 1986 rodila najstarejša hči Urša. V njem sem vozila tudi Polono, Gašperja in Matevža. Ko se je rodila Polona, je ate spletel nekoliko drugačno košarico za dojenčka od običajnih. Razstavljal jo je v Slovenj Gradcu, kjer so mu podelili naziv mojster domače obrti.

Anka, hči

Vnukinje Urša in Sandra
v vozičku leta 1986,
pazi ju Katja.

Starega ateja sem velikokrat opazoval pri delu v delavnici. Čeprav sem bil star šele pet let, sem že dobro vedel, kam pospravlja orodje. Nekega dne, ko ateja ni bilo v delavnici, sem se potihem splazil vanjo. Z ostrimi noži, ki jih je ate uporabljal pri delu, sem si poskušal narediti sabljo iz lesa. Ker nisem pazil, kako držim nož, sem se tako močno urezal, da so me morali starši hitro odpeljati v bolnico na šivanje. Prst mi je zašil »strašni Jože«.

Gašper, vnuk

Kadar sem za nekaj uric ali kar čez noč ostala pri starem atu Ivanu in stari mami Nežki, mi ni bilo nikoli dolgčas. V njuni hiši ali zunaj kot otrok nikoli nisem bila sama in z družbo smo vedno uganjali vragolije. Nekajkrat smo se pretihotapili v pletarsko delavnico ata Ivana, kjer nas je najbolj pritegnilo staro plastično vedro, polno vode, v katerem so bile namočene šibe. Kakšna je kaj hitro izginila iz vode in postala umetnina otroških rok. V delavnici je bila tudi stara vzdana peč s skrivnostnimi vratci in strašansko nas je zanimalo, kaj se skriva za njimi. Po nekaj poskusih in velikem pogumu nekoga izmed nas so se vratca le počasi odprla in seveda notri ni bilo nič skrivnostnega. V atejevi pletarski delavnici smo vedno našli tudi kakšno za današnje čase kar precej nevarno »igračo« in si tako krepili mehanske sposobnosti, pomembne za razvoj otroka.

Sandra, vnukinja

Moja asociacija na ateja je še vedno »šmiržajfa«. Če sem delala tako kot ate, sem si lahko z njo umila roke. Pa njegov šopek jagod za mamo, ki ji jih je prinesel po košnji. Nabral jih je ob robu gozda.

Mateja, vnukinja

Ate je bil zelo čutna oseba. Vedno, ko je bilo kakšno veselje v hiši, ko smo se vsi zbrali (rojstni dnevi, naši uspehi ali pa samo lepo zapeta pesem), so se njegovemu nasmehu pridružile solze sreče. Vsaka takšna stvar ga je zelo ganila.

Polona, vnukinja

V spominu mi je ostalo veliko dogodkov ...

Ate me je večkrat vzel s seboj, ko je šel zvonit v cerkev. Vedno sva šla peš. Nekega zelo hladnega dne me je sredi poti začelo tako zebsti, da mi je šlo kar na jok. Rekel mi je, naj grem domov, ampak nisem hotela. Šla sem z njim zvonit, ker mi je bilo to zelo zanimivo.

Ko sem bila pri starih starših v Šoštanju na »počitnicah«, smo ob večerih gledali TV. Star ate je šel zmeraj prvi spat in mi je vedno rekel, da mi gre pogret posteljo, saj sem spala na sredini med njima. Bila sem zelo vesela, saj sta imela »ledeno« spalnico. Če je slučajno pozabil, da mi mora pogreti posteljo, sem ga seveda tudi spomnila.

V delavnici sem zelo rada pomagala ateju. Najraje sem namakala šibe v vodo in jih lupila. Zelo zanimiv je bil tudi majhni modri nož, ki sem si ga velikokrat sposodila za rezanje šib ... A ko je star ate to videl, mi ga je hitro vzel, saj je bil zelo oster. Čeprav je imel ate veliko dela, smo ga vseeno »nahecali«, da se je šel z nami sankat na sosednji breg.

Urša, vnukinja

Star ate je bil bolj tih in včasih malo zadržan, vendar ko sem mu kdaj kaj predlagal (ponavadi nas je bilo pri njem več vnukov hkrati), je bil vedno za stvar. Enkrat smo med počitnicami tuhtali, kako bi si naredili koš za košarko, pa nam je takoj naredil lep okrogel obroč iz debele šibe ter nam ga pomagal pritrditi na steno drvarnice. Ko se mi je zlomila »balanca« na kolesu, je kolo v hipu razstavil, odnesel v elektrarno in zadevo zavaril. In smo se spet vozili. Ko sem sam prišel na obisk in so bila hišna vrata zaklenjena, sem starega ata vedno našel v delavnici.

Gregor, vnuk

Bil sem atejev najmlajši vnuk, zato se dogodkov, povezanih z njim, bolj slabo spominjam. Zelo dobro pa se spomnim, kako nam je ate vsako leto za cvetno nedeljo iz šib naredil snop, mi pa smo ga nato okrasili. Vedno sem ga s ponosom nesel v cerkev k maši.

Matevž, vnuk

Zadnja atova leta, ko je bil že zelo bolan, sem ob obiskih velikokrat razmišljal, česa se sploh zaveda oziroma ali glede na njegovo slabo odzivnost sploh ve, kaj se dogaja okrog njega. Nekega dne sem bil na obisku z družino in sva z ženo dvignila v naročje najina dveletna dvojčka Tima in Nika, da sta lažje videla ata pa tudi on njiju. Takrat sem po dolgem času videl, da se je zadovoljno nasmejal, iz kotička očesa pa mu je pritekla solza. Ta dogodek me je zelo osrečil, saj sem vedel, da njegovi čuti še delujejo in da je bil srečen.

Aleš, vnuk

Vnukinja Urša
v pletenem sedežu,
pritrjenem na sanke.

Verdnikova dekleta (»pet deklet iz ene hiše, pa se vsaka drugače piše«) ob 90-letnici mame Nežke decembra 2015. Vse so prispevale glavnino podatkov o pletarjevem življenju in delu.

Skica pletenega sestava za predsobo, narejenega po naročilu konec šestdesetih let 20. stoletja za stranko iz Šoštanja. Neohranjeno. Levo: pletena garderobna omara s policami, na sredini spodaj stojalo za dežnike s kovinskim vložkom, zgoraj polica za klobuke. Desno: ogledalo. Širina sestava približno 1,5 metra.

Narisala Jožica Ferenc po spominu.

Palma fotel

Bože spredne 65 cm

11 - sedle 75 cm

sprednj noge so naravnane spredne 56 druge 58 cm

hrič je 65 1/2. Zia je 49 cm - sprednj sedle je 47 cm

drugi 139 cm vrtak 16 cm šibe na rir 14 cm

na vrtu rirne noge 46 cm. Iprej so od rir 16 cm

na črtov 11 na hrič je 15 cm. Prilife šibe na sporni 11 para

od sedli 13 para. Dign ob sporni 26 cm sedli 44 cm

misa noge 65 cm hrič 60 cm na pliser 65

na črtov na hrič 18 cm na spreje je 18 cm

hrič spredni pa pride 14 cm

7444

**MEDNARODNA RAZSTAVA
DOMAČE IN UMETNE OBRTI
ALPE - JADRAN**
Slovenj Gradec, 804000000

Spoštovani!

Sporočamo vam, da vam je Mednarodna strokovna žirija za ocenitev izdelkov domače in umetne obrti, na "Mednarodni razstavi DUO - Alpe - Jadran 1990" v Slovenj Gradcu, za vaše izdelke podelila naziv "MOJSTER".

Priznanje vam bomo naknadno poslali po pošti.

ISKRENO VAM ČESTITAMO!

Predsednik Mednarodne strokovne
žirije:

dr. Janez BOGATAJ

MEDNARODNA IZLOŽBA KUČNE RABENOSTI / UMETNIŠKOG ZANATSTVA ALPE-JADRAN / MOSTRA INTERNAZIONALE DELL'ARTIGIANATO DOMESTICO ED ARTISTICO ALPE-ADRIA / ALPÖK-ADRIA NEMZETKÖZLÉPMŰVÉSZETI ÉS IPARMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS / INTERNATIONALE AUSSTELLUNG DER HEIMGEWEBT UND DES KUNSTHANDWERKS ALPEN-ADRIA

Zveza občin Slovenije
Cesta 71
61000 Ljubljana

tel.: (061) 552-641, fax: (061) 559-490

Galerija (Rovnih umetnosti) Slovenj Gradec
Glavni trg 14
62300 Slovenj Gradec

tel.: (0602) 41-283, fax: (0602) 43-262

Gospodarska zbornica Slovenije Skupščina občin Slovenj Gradec Splošno združenje drobnega gospodarstva